

**MINISTERSTWO
SPORTU I TURYSTYKI**

DEPARTAMENT SPORTU
WYCZYNOWEGO

DSW-ZKS.442.45.2022

(00)259007734285126081

WARSZAWA 1 10-10-2022

POLSKI ZWIĄZEK ŻEGLARSKI

Warszawa, 10 października 2022 r.

12. 10. 2022

L. dz.

X001297/22

Znak org.

D. HERWIŁA / J. PADOJA

Polski Związek Motorowodny
i Narciarstwa Wodnego
ul. Nowogrodzka 40
00-691 Warszawa

Szanowni Państwo,

do wiadomości Ministerstwa Sportu i Turystyki wpłynęło pismo, w sprawie nałożenia kary przez podmiot zagraniczny za wykroczenie, które miało miejsce poza granicami Polski. Zgodnie z informacją przekazaną w ww. piśmie: „jedną z kwestii opisanych w uzasadnieniu ww. nakazu jest nierespektowanie przez władze (...) patentu sternika motorowodnego wydanego przez Polski Związek Motorowodny i Narciarstwa Wodnego (...)”.

W związku z powyższym, oraz innymi sygnałami napływającymi do nas od społeczeństwa, jak również ze strony PZMiNW, dotyczącymi nieuznawalności polskich patentów motorowodnych za granicą, pragnę poinformować, że nie istnieją przepisy, na mocy których inne państwa byłyby zobligowane do uznawania polskich patentów czy licencji. Kwestii tych nie regulują również przepisy Unii Europejskiej.

Uznawalność zagranicznych uprawnień jest uregulowana w wewnętrznych przepisach poszczególnych państw. Przyjęte w Polsce rozwiązanie, zawarte jest w art. 37 a ust. 6 ustawy o żegludze śródlądowej: „Osoba, która uzyskała uprawnienia do uprawiania turystyki wodnej w innym państwie, może uprawiać turystykę wodną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie posiadanych uprawnień potwierdzonych stosownym dokumentem.”.

W trakcie tworzenia swojego prawa, żadne państwo, w tym również Polska, nie ma oczywiście możliwości wprowadzać samodzielnie regulacji, które obowiązywałyby na terenie innych krajów. Takie rozwiązania mogą być realizowane tylko na poziomie międzynarodowych umów czy innych ustaleń. Bez tego, kwestie uznawania lub nie zagranicznych dokumentów, są wewnętrzną decyzją każdego z państw.

Oznacza to, że przebywając poza granicami Polski, należy znać przepisy kraju, w którym obecnie jesteśmy w obowiązującym nas zakresie i stosować się do nich. Dotyczy to wszystkich aspektów funkcjonowania.

W informacjach i pytaniach dotyczących uznawania polskich uprawnień żeglarskich i motorowodnych za granicą, pojawia się często kwestia Rezolucji nr 40 Europejskiej Komisji

Gospodarczej ONZ, wprowadzającej Międzynarodowy Certyfikat dla Operatorów Jednostek Rekreacyjnych (ICC) i pytania dotyczące przystąpienia do niej naszego kraju.

Uprzejmie informuję, że Rezolucja została dotychczas ratyfikowana przez niewiele ponad dwadzieścia państw. Z krajów Unii Europejskiej dokument nie został zaimplementowany w 13 państwach, w tym takich jak np. Francja czy Włochy. Europejska Komisja Gospodarcza zrzesza w Europie, Ameryce Północnej i Azji 54 kraje, zatem na obecną chwilę przepisy wykonawcze dotyczące ww. rezolucji zostały wprowadzone w mniej niż 50 procentach państw członkowskich.

Przystąpienie do rezolucji nie jest obowiązkiem, a dobrowolną decyzją każdego państwa. Decyzją, która musi być podjęta w oparciu o gruntowną analizę wszystkich wynikających z tego konsekwencji, takich np. jak konieczność zmiany obowiązujących w kraju przepisów, kosztów związanych z wprowadzonymi zmianami itd. Należy zauważyć, że rezolucja wymaga nałożenia na wybrane podmioty nowych zadań i zabezpieczenia ich realizacji, a także szerokiej współpracy, zarówno na arenie krajowej, jak i międzynarodowej.

Głosy związane z rezolucją, często do nas napływają i bierzemy je pod uwagę w naszych planach i działaniach. Jest to z pewnością ułatwienie, z czego zdajemy sobie sprawę i analizujemy tę kwestię.

Z poważaniem

DYREKTOR
Departamentu Sportu Wyczynowego
A. Głowienka
Angelika Głowienka

Do wiadomości

Polski Związek Żeglarski, al. ks. J. Poniatowskiego 1, 03-901 Warszawa, PGE Narodowy.